
I

Maria Wtorkowska
Univerza v Ljubljani
Filozofska fakulteta

UDK 378.4:811.162+821.162(497.4 Ljubljana)(091)

OD LEKTORATA DO ŠTUDIJSKE SMERI – OB DESETI OBLETNICI USTANOVITVE BOHEMISTIKE, POLONISTIKE IN SLOVAKISTIKE NA FILOZOFSKI FAKULTETI V LJUBLJANI

V prispevku je predstavljeno, kako so se iz lektoratov češčine, poljščine in slovaščine na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani razvile študijske smeri. Ob deseti obletnici ustanovitve bohemistike, polonistike in slovakistike na Filozofski fakulteti v Ljubljani je Enota za zahodno slavistiko Oddelka za slavistiko v sodelovanju z veleposlaništvii Češke republike, Republike Poljske in Republike Slovaške organizirala mednarodni strokovni jubilejni simpozij *Zahodnoslovanski jeziki v času in družbi – razvojne vizije*. Prvo desetletje izvajanja študijskih programov češčine, poljščine in slovaščine, s katerimi se je leta 2004 dopolnila vsebinska ponudba ljubljanske slavistike, so organizatorji želeli izkoristiti za premislek in kritično analizo stanja študijskega in raziskovalnega področja, ki je bilo v prejšnjih stoletjih bistvenega pomena za oblikovanje kulturnih vzorcev pri Slovencih, po drugi svetovni vojni pa zaradi blokovske delitve in »ugrabitve srednje Evrope« prekinjeno in za več kot pol stoletja izločeno iz družbenega in kulturnega življenja Slovencev.

Ključne besede: bohemistika, polonistika, slovakistika, Oddelek za slavistiko, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani

V štud. l. 2014/15 smo na Oddelku za slavistiko praznovali deseto obletnico ustanovitve bohemistike, polonistike, in slovakistike v okviru Enote za zahodno slavistiko. Ob tej priložnosti je 14. maja 2015 Enota za zahodno slavistiko Oddelka za slavistiko v sodelovanju z veleposlaništvii Češke republike, Republike Poljske in Republike Slovaške organizirala mednarodni strokovni jubilejni simpozij

Zahodnoslovanski jeziki v času in družbi – razvojne vizije, ki je potekal na FF UL. Na simpoziju so poleg domačih strokovnjakov, sodelavcev in izvajalcev štud. programov češčine, poljščine in slovaščine nastopili tudi predstavniki partnerskih univerz iz vseh treh držav. Osrednja tema simpozija je bila vloga zahodnoslovanskih študijev v širšem srednjeevropskem prostoru. Prvo desetletje izvajanja štud. programov češčine, poljščine in slovaščine, s katerimi se je l. 2004 dopolnila vsebinska ponudba ljubljanske slavistike, so organizatorji želeli izkoristiti za premislek in kritično analizo stanja študijskega in raziskovalnega področja, ki je bilo v prejšnjih stoletjih bistvenega pomena za oblikovanje kulturnih vzorcev pri Slovencih, po drugi svetovni vojni pa zaradi blokovske delitve in »ugrabitve srednje Evrope« prekinjeno in za več kot pol stoletja izločeno iz družbenega in kulturnega življenja Slovencev.

Na simpoziju so o aktualnem položaju zahodnoslovanskih jezikov in njihovega raziskovanja spregovorili izvajalci sorodnih programov in nosilci strok na partnerskih univerzah, pa tudi predstavniki ministrstev. Predstavniki češkega ministrstva za šolstvo Ladislav Bánovec nas je seznanil s sistemom za podporo in spodbujanje delovanja kateder in lektoratov po svetu, strokovnjakinja za glotodidaktiko iz Poljske Božena Ostromęcka-Frączak z Univerze v Lodžu je predstavila najnovejše poljske jezikoslovne raziskave o spremembah v sodobni poljščini in opozorila, da so se v jezikoslovju pojavila nova raziskovalna področja, ki se posvečajo delovanju poljskega jezika onstran meja Poljske, in prikazala oblike usposabljanja učiteljev za delo v tujini in državni sistem certificiranja znanja poljščine kot tujega jezika. Slovaški sistem podpore poučevanju jezika v mednarodnem okviru je orisala članica bratislavskega univerzitetnega centra za poučevanje slovaškega jezika v tujini Jana Pekarovičová. V drugem sklopu simpozija so bili prikazani sodobni pristopi k poučevanju jezikov v aktualnih štud. programih, ki se morajo vse intenzivneje prilagajati družbenim razmeram in tržnim potrebam. Profesorica Jolanta Tambor s Šlezjske univerze je predstavila širši kontekst kulturnih potreb poučevanja poljščine kot tujega jezika, prodekan bratislavske univerze Miloslav Vojtech je orisal moderne težnje v novo zasnovanih slovakističnih programih, predstavnika praške univerze Marián Sloboda in Mira Nábělkova pa sta osvetlila metode poučevanja sorodnih jezikov z upoštevanjem jezikovne razdalje s pomočjo računalniške tehnologije. Jan Malura z Univerze v Ostravi je predstavil primerjavo med renesanso in humanizmom v zahodnoslovanskih književnostih, Romuald Cudak s Šlezjske univerze pa je spregovoril o genoloških transferjih v poeziji. V tretjem sklopu se je v okviru popoldanske okrogle mize o pomenu študija zahodnoslovanskih jezikov, literatur in kultur na Slovenskem, ki jo je vodil Hotimir Tivadar,¹ zvrstilo nekaj prikazov novih pristopov k preučevanju zahodnoslovanskih jezikov in književnosti. Razprava okrogle mize je bila namenjena razmisleku o pomenu študija zahodnoslovanskih jezikov, literatur in kultur, pa tudi osvetlitvi dodane vrednosti, ki jo je ta študij prinesel na ljubljansko Filozofsko fakulteto in v slovenski kulturni prostor kot celoto. Okroglo mizo smo oblikovali predvsem zato, da izpostavimo pomen teh študijev za slovensko okolje, in sicer s pogledom v preteklost, sedanost in tudi prihodnost, ki bo morala

¹ Sodelavec z Oddelka za slovenistiko, ki študentom zahodnoslovanskih štud. smeri predava osnove slovenskega jezika. Ukvarja se v glavnem s slovenskim glasoslovjem.

biti odprta tako v svetovni kot tudi slovenski prostor. Zato smo k sodelovanju povabili profesorje, predstavnike ministrstev in vodstev fakultet v Sloveniji, na Slovaškem, Češkem in Poljskem ter tudi naše študente in doktorande,² ki so ta študij spremljali, preizkusili in so kot kompetentni strokovnjaki izpostavili prednosti, pa tudi predloge za odpravljanje določenih slabosti, ki bodo študij še okrepili. Dan jubileja se je zaključil s ciklom češkega, poljskega in slovaškega filma. Filme so izbrali študenti bohemistike, polonistike in slovakistike, ki so v okviru lektoratov pod mentorstvom svojih lektorjev pripravili tudi slovenske podnapise.

Ko govorimo o današnji bohemistiki, polonistiki in slovakistiki, ne moremo pozabiti na temelje, na katerih so te štud. smeri zrasle, torej na lektorate in stare programe ter njihovo vlogo pri nastanku novih programov. V prispevku se v glavnem osredotočam na zgodovino češkega, poljskega in slovaškega jezika na FF UL, predvsem pa na štud. programe, ki delujejo v okviru ljubljanske slavistike. Lektorat češkega jezika³ na FF UL ima najstarejšo zgodovino, saj je bil ustanovljen že l. 1922 in ga je v začetnem obdobju vodil češki profesor Václav Burian (do l. 1940), kot domači lektorji so se nato zvrstili še Boris Urbančič (1941–1945, 1947, 1955–1972), France Bezljaj (1950–1954) in Albinca Lipovec (1976–1998), od l. 1998 pa lektorat vodi Bojana Maltarić. Od l. 1969 so se domačim lektorjem češčine pridružili še tuji lektorji oziroma rojeni govorci češkega jezika: Vladimír Blažek (1969–1971), Přemysl Hauser (1971–1974), Anna Šimková (1975–1978), Helena Poláková (1978–1984 in 1992–1998), Ladislav Brož (1984–1988), Hana Kriaková (1988–1992), Eva Štěrbová (1998–2000), Petra Stankovska (2000–2005), Jana Šnytová (2005–2015) in sedanja lektorica Zdeňka Kohoutková (2015–).

Tečajji za poljski jezik so bili pred drugo svetovno vojno priložnostno organizirani pri *Društvu prijateljev poljskega naroda*, ki je bilo ustanovljeno l. 1910 in ki je posebej aktivno delovalo v letih 1932–1936. Društvo so vodili Slovenci, ki so prej študirali oziroma delali na Poljskem, na primer Vojeslav Mole, France Vodnik ali Tine Debeljak. Lektorat poljskega jezika na FF UL⁴ je bil ustanovljen l. 1947 na Oddelku za slovanske jezike in književnosti. Prva domača lektorica za poljski jezik je bila Rozka Štefan⁵ (1913–2011), izjemna prevajalka poljske književnosti, dobitnica Sovretove nagrade, največjega slovenskega priznanja za književni prevod. Bila je učiteljica nekaj generacij slovenskih polonistov, izjemna poznavalka poljske književnosti, nagrajena s poljskimi, slovenskimi in jugoslovanskimi

² V okviru doktorskega programa *Slavistični študiji* so na naših smereh doslej doktorirali trije nekdanji študenti, na polonistiki Lidija Rezončnik (2014), na slovakistiki Matej Meterc (2015) in Maša Zavrtanik (2014). Trenutno so na oddelčni doktorski program vpisani štirje kandidati.

³ O slovensko-čeških kulturnih stikih je izčrpno pisal Boris Urbančič (Urbančič 1997, 1993).

⁴ O ljubljanskem lektoratu poljskega jezika in polonistiki so pisali mdr. Božena Ostromečka-Frączak, Nikolaj Jež, Maria Wtorkowska.

⁵ Napisala je dva učbenika: *Učbenik poljskega jezika* (1969), ki je skupaj s *Poljskimi pogovori* (1969) nastal v soavtorstvu z Władysławom Łaciakom, in pregled poljske literarne zgodovine *Poljska književnost* (1960). Osebnost Rozke Štefan je bila na Poljskem večkrat predstavljena. Nazadnje (2011) sta pisali o njej Božena Ostromečka-Frączak v reviji *Poradnik Językowy* in Maria Wtorkowska v reviji *Południowosłowiańskie Zeszyty Naukowe*.

priznanji. L. 1977 je vlogo lektorja poljskega jezika prevzel njen učenec – Nikolaj Jež, tudi dobitnik Sovretove nagrade (2000), ki je za zasluge za poljsko kulturo l. 1987 prejel priznanje poljskega ministrstva za kulturo, l. 2005 je bil odlikovan z velikim priznanjem FF UL, l. 2008 je od predsednika Republike Poljske prejel viteški križ reda za zasluge, l. 2011 pa je od poljskega ministra za zunanje zadeve dobil odlikovanje Bene Merito za prispevek h krepitvi prepoznavnosti Poljske v mednarodnem prostoru. Nikolaj Jež se je ob vodenju lektorata in številnih prevodih iz poljske književnosti zavzemal, da bi na FF UL poljski jezik postal štud. smer. Lektorat za poljski jezik, kot tudi lektorat za češki jezik in lektorat za slovaški jezik, je takrat deloval v okviru Oddelka za slovanske jezike in književnosti in je bil med slovenskimi študenti FF zelo priljubljen. Delo domačega slovenskega lektorja so od l. 1963 podpirali rojeni govornici poljskega jezika. To so bili: Władysław Kupiszewski (1963–1965), Władysław Lubaś (1965–1966), Władysław Łaciak (1966–1969), Eugeniusz Czapelewicz (1969–1971), Kazimierz Woźniak (1971–1976), Urszula Kowalska (1976–1979), Zofia Adamczyk (1979–1983), Bożena Ostromecka-Frączak (1983–1991), Joanna Sławińska (1991–1999), Maria Wtorkowska (1999–2005), Agata Kruszc (2005–2008), Maria Magdalena Nowakowska (2008–2013) in sedanja lektorica Maria Wacławek (2013–).

Sočasno z lektoratom poljščine je bil ustanovljen lektorat za slovaški jezik,⁶ ki ga je do l. 1976 vodil Viktor Smolej, pozneje pa po enajstletnem premoru od l. 1987 Andrej Rozman. Od l. 1995 so poleg domačega lektorja za slovaški jezik začeli sodelovati tudi naravni govornici slovaškega jezika, to so bili: Anna Rýzková (1995–1999), Juraj Vaňko⁷ (1999–2003), Jozef Pallay (2003–2007), Ol'ga Ambrošová (2007–2009), Julija Hansmanová (2009–2010), Marián Milčák (2010–2015) in sedanja lektorica Eva Tibenská (2015–).

Od štud. l. 2002/03, po razcepitvi Oddelka za slovanske jezike in književnosti na Oddelek za slovenistiko in Oddelek za slavistiko, so se lektorati za češki, poljski in slovaški jezik nadaljevali v okviru Oddelka za slavistiko ob treh štud. smereh: primerjalno slovansko jezikoslovje, ruski jezik in književnost ter hrvaški, srbski in makedonski jezik s književnostmi. Omenjeni lektorati so delovali kot izbirni predmet za študente slavističnih smeri ter enopredmetne slovenistike. Vodili so jih domači lektorji skupaj s tujimi lektorji, ki jim je pogoje bivanja v Sloveniji urejala mednarodna pogodba. Tako so lektorati češkega, poljskega in slovaškega jezika opravljali različne vloge – ob učenju jezikov so študenti dobivali oz. poglobljali znanje o književnosti, kulturi in zgodovini posameznih jezikov, imeli pa so tudi priložnost bivanja v tujini (na Češkem, Poljskem in Slovaškem) v okviru poletnih jezikovnih šol. Lektorati so bili odprti tudi za zunanje obiskovalce, torej nesloveniste in nesloveniste, tuje študente, ki so študirali na FF UL v okviru različnih mednarodnih štipendij, profesorje sodelavce na FF, kot tudi ljubitelje češčine, poljščine in slovaščine izven študentskih krogov, mdr. otroke češke, poljske in slovaške diaspore

⁶ O ljubljanskem lektoratu slovaškega jezika in slovistikosti sta pisala Andrej Rozman in Darija Pivk.

⁷ Avtor učbenika *Slovaška slovnica za Slovence* (2004) v prevodu Andreja Rozmana.

v Sloveniji, ki so si predvsem iz sentimentalnih razlogov želeli pridobiti oziroma poglobiti znanje teh jezikov.

Prelomni dogodek za razvoj novega Oddelka za slavistiko je bila ustanovitev Enote za zahodnoslovanske jezike in književnosti s tremi katedrami: Katedra za češki jezik in književnost, Katedra za poljski jezik in književnost ter Katedra za slovaški jezik in književnost, za kar so zaslužni domači lektorji, predvsem Nikolaj Jež in Andrej Rozman. Po odločitvi slovenskega ministra za visoko šolstvo, da se bohemistika, polonistika in slovakistika uvedejo kot štud. smeri, je v štud. l. 2004/05 na FF UL prvič potekal vpis na omenjene smeri. Slavnostna otvoritev novih kateder in novih štud. smeri je bila 7. oktobra 2004. Med drugim so se je udeležili bivši predsednik Slovenije Milan Kučan, veleposlaniki Češke republike, Republike Poljske in Republike Slovaške ter številni gosti s srednjeevropskih univerz. Tako je bila po večletnih prizadevanjih, zahvaljujoč lektorjem in lektoratom češkega, poljskega in slovaškega jezika, od štud. l. 2004/05 na FF UL možna uvedba študija bohemistike, polonistike in slovakistike. Prvi dvopredmetni, nepedagoški programi teh študijev so se imenovali: *češki jezik in književnost*, *poljski jezik in književnost*, *slovaški jezik in književnost* in so nastali na osnovi štiriletnih programov dodiplomskega študija, v štud. l. 2011/12 pa so bili ukinjeni. Po tem programu je študij končalo skupno še pet naslednjih letnikov študentov iz let 2004/05–2008/09. Od štud. l. 2009/10 je UL v prizadevanjih za prilagoditev evropskim standardom akademskega izobraževanja, ki jih prinaša bolonjski proces, namesto štiriletnih študijev uvedla triletno dodiplomske študije, in od 2012/13 še njihovo nadaljevanje – dvoletne magistrske študije. Dodiplomski študiji so osnovani na dvopredmetnih, nepedagoških programih z novimi imeni: *bohemistika*, *polonistika* in *slovakistika*. Ker so v okviru dvopredmetnih študijev študenti vedno pogosteje izbirali dva zahodnoslovanska jezika, je v štud. l. 2010/11 prvič potekal vpis na nov enopredmetni štud. program *zahodnoslovanski študiji*. Študenti tega programa si lahko izberejo poljubno kombinacijo dveh zahodnoslovanskih jezikov izmed treh jezikovnih smeri na Enoti. Študenti zahodnoslovanskih jezikov na UL imajo možnost koriščenja različnih štud. izmenjav (eno- ali dvosemestrskih) in tudi poletnih šol. Ljubljanska bohemistika, polonistika in slovakistika namreč sodelujejo z mnogimi tujimi fakultetami, kar vsakemu študentu potencialno zagotavlja vsaj eno štud. izmenjavo na Češkem, Poljskem in Slovaškem. Študenti, ki študirajo dva zahodnoslovanska jezika, imajo možnost štud. izmenjave v obeh državah, kar jim omogoča, da pridobljeno znanje iz obeh smeri povezujejo in primerjajo različne metode poučevanja. Rezultat tega je tudi veliko zanimanje za primerjalne diplomske naloge. V okviru magistrskih študijev lahko študent nadaljuje na nepedagoški (bohemistika, polonistika in slovakistika) ali pedagoški (polonistika in slovakistika) smeri, ki traja dve leti in je dvodisciplinarni štud. program druge stopnje.

Na pobudo takratnega prodekana in hkrati polonista Nikolaja Ježa je kot sinteza treh dvopredmetnih programov, tj. bohemistike, polonistike in slovakistike, nastal enopredmetni program *srednjeevropske študije*, ki je še posebej primeren za diplomante dodiplomskih zahodnoslovanskih študijev. Ta program je namreč rezultat

projekta *Kvadrilateral*, ki povezuje študente in učitelje štirih partnerskih fakultet: FF UL, FF Karlove univerze v Pragi, Filološke fakultete Jagelonske univerze v Krakovu in FF Univerze Komenskega v Bratislavi. V okviru srednjeevropskih študijev je možen študij na vseh omenjenih fakultetah, po zaključku študija pa diplomant te smeri prejme tudi diplomo, ki je prav tako enaka na vseh štirih partnerskih fakultetah.

Na Enoti za zahodno slavistiko je trenutno redno zaposlenih 14 delavcev. Na Katedri za bohemistiko je pet oseb: učitelj za češko jezikoslovje in vodja katedre Petra Stankovska, domača lektorica Bojana Maltarić, lektor s Češke, ki se vsakih nekaj let menja – trenutno je to Zdeňka Kohoutková, ter dva pogodbeno delavca: učitelj za češko književnost Erik Gilk (prej pokojni Petr Hora) in asistentka za češko književnost Jana Šnytová. Kader današnje Katedre za polonistiko v Ljubljani trenutno sestavlja pet oseb: učiteljica za poljsko jezikoslovje in vodja katedre Maria Wtorkowska, učitelj za poljsko književnost Nikolaj Jež, asistentka Ana Žabkar Šalić (književnost), domača lektorica Joanna Sławińska in lektor s Poljske, ki se vsakih nekaj let menja – trenutno je to Maria Waclawek. Katedro za slovakistiko sestavlja pet oseb: učitelj za slovaški jezik in vodja katedre Jozef Pally, učitelj za češko književnost Andrej Rozman, asistentka Špela Sevšek Šramel (književnost), domača lektorica Darija Pivk in lektor s Slovaške, ki se vsakih nekaj let menja – trenutno je to Eva Tibenská. V pisarni Enote za zahodno slavistiko je polovično zaposlena tajnica Anežka Kočalková. Enoto je v letih 2004–2008 vodil Nikolaj Jež, potem Andrej Rozman 2008–2015, sedaj pa Jozef Pally (2015–).

V okviru skupne Enote za zahodno slavistiko so vsako leto organizirani kulturno-strokovni dogodki, npr. prevajalski natečaj, zahodnoslovanski božični večer, srečanja s prevajalci, prevajalske delavnice, strokovne ekskurzije na Češko, Poljsko in Slovaško, gostovanja profesorjev s čeških, poljskih in slovaških univerz s predavanji, razstave ob priložnostnih dogodkih oz. praznikih, predstave čeških, poljskih in slovaških filmov, za katere študenti v okviru lektoratov pod mentorstvom svojih lektorjev pripravljajo slovenske podnapise, in drugi priložnostni dogodki. Oddelek za slavistiko vsako leto organizira tudi tematsko oblikovan slovanski večer, ki je bil nazadnje s temo *Slovanske ljudske v novi embalaži* sestavni del spremljevalnega programa sejma akademske knjige Liber.ac.

Kulturne dogodke posebej pripravljajo tudi bohemisti, polonisti in slovakisti skupaj s svojimi lektorji in pogosto v sodelovanju s češkim, poljskim in slovaškim veleposlaništvom v Ljubljani. Od teh projektov je vredno omeniti vsaj slavnostni simpozij na temo *Czesław Miłosz – pričevalec stoletja*, ki je potekal maja 2012 v počastitev Miłoszevega leta, simpozij, posvečen Emilu Korytku (november 2013), pesniška srečanja, posvečena delu Wisławe Szymborske (Maribor, junij 2014; Radovljica, maj 2015), prevajalsko delavnico za *Antologijo češke poezije druge polovice 20. stoletja* (september 2012), Evropski dan jezikov (mdr. september 2011).

Pomemben skupni projekt tedanje Enote za bohemistiko, polonistiko in slovakistiko Oddelka za slavistiko FF UL je bila organizacija mednarodne znanstvene konference

Individualni in kolektivni bilingvizem, ki je potekala od 20. do 22. oktobra 2011 v okviru Slovanskih srečanj. Na konferenci so poleg domačih strokovnjakov, sodelavcev in izvajalcev slavističnih štud. programov sodelovali znanstveniki iz enajstih srednjeevropskih držav, vključno z nekaterimi vodilnimi raziskovalci na tem področju, kot so Peter Cichon (Avstrija), Judit Navracsecs (Madžarska), István Lanstyák (Slovaška) in Božena Tokarz (Poljska). Sodelujoči so predstavili sodobno jezikoslovno, prevodoslovno in literarnovedno razmišljanje o dvojezičnosti oziroma večjezičnosti, ki predstavlja eno aktualnejših vprašanj v sodobni Evropi. Referati so objavljeni v zborniku *Individualna in kolektivna dvojezičnost* (Ljubljana, 2012) v uredništvu naših učiteljev jezikoslovcev in organizatorjev konference Petre Stankovske, Jozefa Pallaya in Marie Wtorkowske.

Oblikovanje bohemistike, polonistike in slovakistike na FF UL in dolgoletni znanstveni stiki te fakultete z drugimi (s FF Karlove univerze v Pragi, Filološko fakulteto Jagelonske univerze v Krakovu in FF Univerze Komenskega v Bratislavi) so prispevali k nastanku projekta *Kvadrilateral*, v okviru katerega je bil ustvarjen enotni program srednjeevropskih študij za vse štiri omenjene fakultete, ki študentom teh univerz omogoča študij na omenjenih fakultetah in pridobitev skupne diplome. Tako srednjeevropske študije, kot tudi smer zahodnoslovanski študiji, ki obstaja od štud. l. 2010/11, in pedagoški programi, predstavljajo atraktivno didaktično ponudbo ljubljanske slavistike, ki ni namenjena le slovenskim, ampak tudi tujim študentom.

Prevedla Katja Šarf

Literatura

- Jež, Niko, 1995: *Polonistika*. Enciklopedija Slovenije. Zv. 9. Ljubljana: Mladinska knjiga. 123–124.
- Jež, Niko, 2009: Oddelek za slavistiko. Bucik, Valentin in dr. (ur.): *Zbornik Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani 1919–2009*. Ljubljana: Znanstvena založba FF UL. 397–406.
- Ostromęcka-Frączak, Bożena, 1996: Lektorat języka polskiego w Lublanie i jego współpracownicy. *Acta Universitatis Lodzensis, Kształcenie Polonistyczne Cudzoziemców* 6. Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego. 93–98.
- Ostromęcka-Frączak Bożena, 2011: Nestorka polonistyki słoweńskiej – Rozka Štefan (1913–2011). *Poradnik Językowy* 5. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe. 106–117.
- Pivk, Darija, 2014: *Od lektorátu ku štúdiu desat rokov študijného programu slovakistika na Filozofickej fakulte Univerzity v Ľubláne*. Zborník Filozofickej fakulty Univerzity Komenského. *Philologica*, Roč. 73. Bratislava: Univerzita Komenského. 141–147.
- Pogorelec, Breda, 2000: *Oddelek za slovanske jezike in književnosti*. Zbornik FF: 1919–1999. Ljubljana: FF. 225–244.
- Rozman, Andrej, 1987: *Bohemistika*. Enciklopedija Slovenije. Zv. 1. Ljubljana: Mladinska knjiga. 297–298.
- Strsoglavac, Đurđa. Od seminarja do dveh oddelkov. *Pogledi*, 13. nov. 2013, letn. 4, št. 21. 19–20.

Urbančič, Boris, 1997: *Slovakistika*. Enciklopedija Slovenije. Zv. 11. Ljubljana: Mladinska knjiga. 152.

Urbančič, Boris, 1993: *Slovensko-češki kulturni stiki*. Ljubljana: Mladika.

Wtorkowska, Maria, 2011: Rozka Štefan (1913–2011) – ambasador literatury polskiej w Słowenii. *Południowosłowiańskie Zeszyty Naukowe. Język – Literatura – Kultura* 8. Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego. 188–192.

Wtorkowska, Maria, 2013: Polonistyka i nowe programy studiów na slawistyce w Lublanie. Mazur, Jan, Małycka, Agata, Sobstyl, Katarzyna (ur.): *Glottodydaktyka polonistyczna w obliczu dynamiki zmian językowo-kulturowych i potrzeb społecznych*. Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. 75–82.